

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622010177
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Mészárosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1622010177.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a členov senátu JUDr. Jána Evina a JUDr. Erika Tomusa, v trestnej veci obžalovaných E. I. a P. I. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/20/2022 zo dňa 04.07.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.02.2026, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku z r u š u j e sa prvostupňový rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu § 285 písm. c) Trestného poriadku sa obžalovaní

E. I., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom X.
V. č. XXX
a

P. I., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom X. V. XXX

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 13.04.2022, sp. zn. 1Pv 185/2020/1106 v bode 1) pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona (vo vzťahu k obžalovanému E. I.), pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona (vo vzťahu k obžalovanému P. I.) na skutkovom základe, že

X) E. I. spolu s P. I. a V. I. dňa 04.06.2020 v čase okolo 23.00 hod v Kolónii v X. V. č. XXX neoprávnene vnikli do priestorov rodinného domu č. XXX takým spôsobom, že E. I. vykopol nohou uzamknuté vstupné vchodové dvere domu v oblasti zámku, následne všetci traja vošli do domu, kde napadli poškodenú V. B., nar. XX. XX.XXXX, pričom obžalovaný P. I. ju palicou udrel do oblasti nohy, obžalovaný E. I. jej dal facku po zátylku, všetci traja obvinení na poškodenú vulgárne kričali a nadávali jej, V. I. ju sotil rukami, pričom jej povedal, že ju vypáli, zapáli a že tam pri nich nebude bývať, počas čoho príbehla do domu sestra poškodenej T. B., nar. XX.XX.XXXX, a páchatelia na jej krik opustili priestory domu a utiekli na neznáme miesto,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchali obžalovaní.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu § 285 písm. c) Trestného poriadku sa obžalovaný

E. I., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom X.

V. č. XXX

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Malacky zo dňa 13.04.2022, sp. zn. 1Pv 185/2020/1106 v bode 2) pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona na skutkovom základe, že

X) E. I. dňa 04.06.2020 v presne nezistenom čase medzi 23.00 h až 24.00 h v X. V., v časti A., č. domu XXX napadol poškodenú J. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase stála na prahu vchodových dverí otočená chrbtom smerom do dvora tak, že pribehol k nej na schodok a po tom čo na ňu syn F. F. O. zakričal „Mamo, pozor!“ a ona sa vytočila smerom doprava, obžalovaný ju raz udrel železnou tyčou dlhou cca jeden meter, širokou cca 3 cm do stredu vlasatej časti hlavy na temene vpravo, na čo spadla na zem, kde zostala ležať a obžalovaný utiekol na neznáme miesto, čím poškodenej spôsobil tržnú ranu 3-4 cm zasahujúcu do podkožia s aktívnym krvácaním, s dobou liečenia minimálne 10 dní,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 7T/20/2022 zo dňa 04.07.2024 boli obžalovaní E. I. a P. I. uznaní za vinných z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona (v bode 1) a obžalovaný E. I. bol uznaný za vinného aj zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1.) E. I. spolu s P. I. a ďalšou trestne zodpovednou osobou dňa 04.06.2020 v čase okolo 23.00 hod v A. v X. V. č. XXX neoprávnene vnikli do priestorov rodinného domu č. XXX tak, že všetci traja vošli do domu po vykopnutí zamknutých vstupných vchodových dverí, kde napadli poškodenú V. B., nar. XX.XX.XXXX, pričom obžalovaný P. I. ju palicou udrel do oblasti nohy, obžalovaný E. I. jej dal facku po zátylku, obaja obžalovaní spolu s ďalšou trestne zodpovednou osobou na poškodenú vulgárne kričali a nadávali jej, počas čoho pribehla do domu sestra poškodenej T. B., nar. XX.XX.XXXX, a obaja obžalovaní spolu s ďalšou trestne zodpovednou osobou na jej krik opustili priestory domu a utiekli na neznáme miesto,

X.) E. I. dňa 04.06.2020 v presne nezistenom čase medzi 23.00 h až 24.00 h v X. V., v časti A., č. domu XXX napadol poškodenú J. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase stála na prahu vchodových dverí otočená chrbtom smerom do dvora tak, že pribehol k nej na schodok a po tom čo na ňu syn F. F. O. zakričal „Mamo, pozor!“ a ona sa vytočila smerom doprava, obžalovaný ju raz udrel železnou tyčou dlhou cca jeden meter, širokou cca 3 cm do stredu vlasatej časti hlavy na temene vpravo, na čo spadla na zem, kde zostala ležať a obžalovaný utiekol na neznáme miesto, čím poškodenej spôsobil tržnú ranu 3-4 cm zasahujúcu do podkožia s aktívnym krvácaním, s dobou liečenia minimálne 10 dní,

Za to bol obžalovanému E. I. podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2, Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 41 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd prvého stupňa na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 prvá veta Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený v trestnom rozkaze Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/7/2021 zo dňa 03.02.2021, právoplatnom dňa 13.02.2021, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks mačety s drevenou rúčkou s dĺžkou čepele 45 cm. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stala Slovenská republika.

Obžalovanému P. I. bol podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 38 ods. 2 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere štyri mesiace, výkon ktorého bol podľa § 49 ods. 1 písm.

a) Trestného zákona podmienične odložený. Podľa 50 ods. 1 Trestného zákona bola obžalovanému určená skúšobná doba v trvaní jeden rok.

Proti tomuto rozsudku podali obaja obžalovaní ihneď po jeho vyhlásení odvolanie, ktoré písomne doplnili ich obhajcovia, a to podaniami doručenými súdu prvého stupňa dňa 14.10.2024 a dňa 30.10.2024.

Obhajca obžalovaného E. I. namietal nezákonnosť, arbitrárnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Obžalovaný od začiatku trvá na svojej nevine a je presvedčený o absencii dôkazov, ktoré by ho zo spáchania oboch skutkov usvedčovali. Ku skutku v bode 1 uviedol, že tento nespáchal a je nevinný. Na mieste skutku sa vôbec nenachádzal a zároveň ani nemal žiaden dôvod napadnúť poškodenú. V Plaveckom Štvrtku dlhodobo nebýva, ešte ako 16 ročný sa odsťahoval do Rohožníka, kde aj v súčasnosti býva s družkou a dvomi deťmi. Poukázal aj na to, že na mieste činu sa nenachádzal ani druhý spoluobžalovaný P. I., čo bolo potvrdené aj výpoveďou svedka P. X. a L. L.. Obžalovaný E. I. potvrdil, že medzi tam bývajúcimi rodinami vznikajú konflikty, ktoré sú často riešené tak, že sa ženy pohádajú a do sporov následne zatiahnu aj svojich mužov. Za procesné pochybenie súdu považuje obhajca tú skutočnosť, že súd prvého stupňa nerozhodol o vykonaní, či nevykonaní zvukovo - obrazového záznamu zo dňa 04.06.2020, a to napriek tomu, že ide o dôkaz preukazujúci nevinu obžalovaného E. I.. Z tejto trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný najmä výpoveďou poškodenej V. B., pričom súd prvého stupňa v napadnutom rozsudku uviedol, že vychádzal z výpovede svedkyne učinenej na hlavnom pojednávaní a z výpovede realizovanej v prípravnom konaní, avšak žiadna výpoveď poškodenej z prípravného konania nebola na hlavnom pojednávaní prečítaná. Súd prvého stupňa zároveň nedostatočne zistil skutkový stav ohľadne vykopnutia zamknutých vstupných vchodových dverí, pričom sa nezaoberal ani tým, či tieto dvere boli uzamknuté, či boli vykopnuté, respektíve kto ich mal vykopnúť. Zároveň sa súd nevysporiadal ani s početnými rozporami vo výpovediach poškodenej a svedkyne T. B. ohľadne času a priebehu skutku, prítomnosti svedkyne T. B. na mieste skutku, či ohľadne dĺžky trvania skutku. Poškodená vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní dňa 01.06.2023 z vykopnutia dverí neoznačila nikoho konkrétneho, na rozdiel od výpovedí z prípravného konania. Vzhľadom na potvrdené nepokoje v osade nie je možné vylúčiť, že k poškodeniu zárubne dverí mohlo dôjsť aj úplne iným spôsobom ako tvrdí poškodená. Pokiaľ ide o čas spáchania skutku, poškodená uviedla, že k nemu malo dôjsť v čase, keď kúpala dcéru, pričom uviedla, že deti kúpe o siedmej večer. Ku skutku však malo dôjsť až v neskorých večerných hodinách okolo 23:00 hod. K obžalovaným ako údajným páchatelom navyše nevedela uviesť ani čo mali oblečené a nevedela ich ani opísať. Svedkyňa T. B. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2023 vypovedala, že ku skutku si nič nepamätá a že v danom období mala rodinné a zdravotné problémy. Táto svedkyňa na hlavnom pojednávaní nepotvrdila prítomnosť obžalovaného E. I. na mieste skutku a ani ho neoznačila ako páchatela. Napriek evidentným rozporom vo výpovediach tejto svedkyne však súd prvého stupňa nerozhodol o čítaní zápisníc o výsluchu tejto svedkyne z prípravného konania, a to napriek tomu, že to obhajoba vyslovene navrhla. Ak preto súd prvého stupňa poukazuje vo svojom odôvodnení na výsluch svedkyne T. B. z prípravného konania, tak ide o porušenie § 278 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko táto skoršia výpoveď svedkyne nebola do dokazovania vnesená zákone predpokladaným spôsobom, a preto sa súd o výpoveď svedkyne z prípravného konania ani nemohol oprieť. Pokiaľ ide o svedka J. F., tak tento svedok na hlavnom pojednávaní nesprávne označil obžalovaného P. I. ako P. a pri obžalovanom E. I. krstné meno ani nevedel uviesť s tým, že mu je menej známy. Z úradných záznamov navyše vyplýva, že svedok nepotvrdil, že by s obžalovaným E. I. v minulosti niečo riešil, respektíve, že by sa mal obžalovaný E. I. taktiež nachádzať v dave na mieste konfliktu. Napriek tomu tento svedok na hlavnom pojednávaní vypovedal odlišne, a to v neprospech obžalovaného E. I.. Pokiaľ sa súd prvého stupňa nevysporiadal s návrhom obžalovaného na prečítanie výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 05.06.2020, v záujme odstránenia zistených rozporov, tak opätovne pochybil, keďže o tomto návrhu obhajoby nerozhodol. Naopak prečítaním celej zápisnice o skoršej výpovedi tohto svedka z prípravného konania zo dňa 25.05.2021 došlo k neprípustnému ovplyvňovaniu jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný taktiež namietal, že súd prvého stupňa zamietol vykonanie dôkazov priamo preukazujúcich nevinu obžalovaného E. I., keď navrhoval vypočuť svedkov M. B. a L. L., rodinných príslušníkov poškodených, svedkyňu T. X., ktorá bola v čase skutku s obžalovaným E. I. doma, či keď odmietol prehrať obrazovo-zvukový záznam, čo súd prvého stupňa odmietol s odôvodnením, že sa tieto dôkazy týkajú okolností nepodstatnej pre rozhodnutie, čím však nerešpektoval základné zásady trestného konania. Ku skutku v bode 2 uviedol, že tento popiera a tvrdí, že je nevinný. S poškodenou O. a ani s jej rodinou nemá žiaden konflikt. K tejto poškodenej sa ani nebolo možné dostať, pretože k jej domu sa ide cez úzku uličku a v každom dome býva veľa chlapov, ktorí by ho videli a počuli.

Podľa poškodenej malo dôjsť k napadnutiu medzi 23:00 hod až 24:00 hod, kedy berie lieky, konkrétne v danom období užíla riek ktorý je analgetikom triedy opioidov. Poškodená síce vypovedala, že páchatela zaregistrovala, avšak nevedela uviesť či páchatel mal niečo na tvári, pričom jej až syn povedal, že páchatel mal mať na ústach nejakú šatku. Je pritom sporné, ako mohla poškodená ako útočníka označiť obžalovaného E. I., keď nevedela objasniť podstatnú skutočnosť, teda páchatelovi vôbec videla do tváre. Poškodená potvrdila, že v uličkách, ktoré vedú k jej domu nie je osvetlenie, pričom nevyplýva, že by osvetlenie na dome malo byť zapnuté a nebolo zrejme, aká bola viditeľnosť na mieste činu. Rovnako nebolo jednoznačne preukázané, či bolo zranenie spôsobené nejakou tyčou, alebo palicou. Súd sa pritom uspokojil iba s lekáorskými správami, podľa ktorých bola poškodenej spôsobená tržná rana 3 - 4 centimetre, pričom vôbec neskúmal, či bolo predmetné zranenie spôsobené železnou tyčou, prípadne iným predmetom. Skutok je zároveň nesprávne právne kvalifikovaný ako ublíženie na zdraví podľa § 155 Trestného zákona v štádiu pokusu. Svedkyňa P. I. potvrdila, že vonku bol krik, pričom poškodená J. O. bola krvavá. Nevedela však, čo sa dialo ďalej, lebo ona nešla von, nakoľko sa bála. Na návrh prokuratúry, napriek spontánnej výpovedi svedkyne, však bola prečítaná je skoršia výpoveď, čo obhajca považuje za závažné procesné pochybenie. Svedkyňa totiž riadne vypovedala na hlavnom pojednávaní, pričom skutočnosť, že si na bližšie detaily skutku nepamätala, nezakladajú zákonný dôvod na postup podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku. Pokiaľ ide o výsluch maloletého F. O., obhajca namietal vykonanie tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní, keďže išlo o postup, ktorý je rozporný so zákonom. Spochybnil zákonnosť výsluchu osoby mladšej ako 18 rokov, nakoľko neboli splnené zákonné podmienky podľa § 135 ods. 1 Trestného poriadku, alternatívne ods. 3 Trestného poriadku. Tento svedok bol vypočutý v prípravnom konaní, avšak bez prítomnosti obhajcu obžalovaného a bez toho, aby bol obžalovaný zo strany orgánov činných v trestnom konaní o tomto úkone upovedomený. Na výsluchu tohto svedka navyše mala byť prítomná jeho matka - poškodená P. O. ako zákonná zástupkyňa, čo je však v priamom konflikte záujmov výpovedí svedka a poškodenej. Na výsluch mal byť preto prizvaný jeho otec, prípadne mu mal byť ustanovený opatrovník. Z uvedeného dôvodu je preto výsluch svedka F. O. ako dôkaz nepoužiteľný. Obhajca navyše poukázal na to, že je málo pravdepodobné, aby obžalovaný E. I., po tom čo mal neoprávnene vstúpiť do domu poškodenej V. B., kedy bol navyše v danej lokalite veľký krik, ľudia hádzali kamene a zápalné fľaše, sa mal ešte presunúť aj k domu poškodenej J. O., ktorej mal ublížiť na zdraví. Takýto scenár považuje za nemožný. V danom prípade absentujú dôkazy, ktoré by preukazovali, že sa skutku mal dopustiť práve obžalovaný E. I.. Súdom prvého stupňa nebol náležite zistený skutkový stav a napadnutý rozsudok vychádza z výpovede nedôveryhodných svedkov. Obhajca navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vo veci rozhodol sám tak, že obžalovaného oslobodí spod obžaloby, nakoľko nebolo dokázané, že tieto skutky spáchal obžalovaný E. I., alternatívne napadnutý rozsudok v celom rozsahu zruší a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajkyňa obžalovaného P. I. v písomne odôvodnenom odvolaní argumentovala tým, že považuje napadnutý rozsudok za nezákonný, arbitrárny a nepreskúmateľný. Súd prvého stupňa náležite nezistil skutkový stav veci, nevysporiadal sa so všetkými návrhmi obhajoby, ako ani z obhajobnými námietkami a svoje rozhodnutie oprel o procesne nepoužiteľné dôkazy. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že sa skutok v bode 1 stal tak, ako je uvedené v napadnutom rozhodnutí. Záver súdu je vzhľadom na vykonané dokazovanie prekvapujúci a nijako nezohľadňuje obranu obžalovaného. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí uviedol že skutok sa mal stať dňa 04.06.2020 okolo 23:00 hod. v kolónii v Plaveckom Štvrtku. Obžalovaný P. I. sa v daný deň v Plaveckom Štvrtku ani nenachádzal a navyše tam ani nebýva. V daný deň bol v Malackách aj s L. L. a A. G., pričom všetci traja boli spolu v byte na I. ulici. V čase okolo 22:00 až do 22:30 hod. prišiel do bytu Q. A. - prenajímateľ bytu, pričom spolu riešili sieťky na hmyz. O 23:01 hod. obžalovanému zavolať P. X., čo tento svedok aj potvrdil pri svojom výsluchu na súde a povedal mu, že je v Stupave a bol zbitý. Obžalovaný volal svedkovi späť o 23:11 hod. a chcel vedieť, kde presne je, pričom nasadol do auta a išiel za svedkom do Stupavy. Toho našiel zraneného pri stavebninách na konci Stupavy, pričom cesta mu trvala približne 16 minút. Obžalovaný svedka najprv ošetril, naložil ho spolu s L. L. do auta a všetci išli spolu do Malaciek do nemocnice, kde prišli okolo 23:30 hod. až 23:45 hod. Hodnú chvíľu čakali aj na urgentnom prijíme, pričom obžalovaný sa od svedka dozvedel, že ho majú previesť na Kramáre, čo obžalovaný následne oznámil svedkovej priateľke. Súd však všetky tieto argumenty ignoroval, pričom zotrval vo svojom presvedčení, že obžalovaný bol určite na mieste činu. O bitkách v Plaveckom Štvrtku obžalovaný P. I. vie iba to, že sa tam zvyknú pobíť ženy a udávajú za to chlapov, aby išli do basy. Obžalovaný býva v Malackách od apríla 2020, pričom do Plaveckého Štvrtku chodil dva krát do mesiaca pomáhať rodičom. V. B. pozná. Nemá s ňou žiaden konflikt a žiadnych konfliktov v Plaveckom Štvrtku sa ani nezúčastnil, i keď vie, že tam nejaké potýčky boli. V blízkosti poškodenej V. B. bývajú jej bratia, bratrance, sestry a sesternice, spolu možno 60 ľudí.

Tieto rodiny majú aj psov, a preto je absolútne nereálne, aby sa traja chlapi rozhodli napadnúť poškodenú doma, keď v blízkosti býva celá jej rodina. Aj druhý spoluobžalovaný E. I. uviedol, že v danom čase v Plaveckom Štvrtku vôbec nebol a V. nemal dôvod napadnúť. Rovnako nie je pravdepodobné, aby obžalovaný najskôr išiel z Malaciek do Plaveckého Štvrtku, kde by o 23:00 hod. napadol V. B., pričom predtým ešte musel niekde zaparkovať, alebo do kolónie vojsť autom. Tam ju mal zbiť, prebehnúť cez lietajúce kamene a fľaše späť smerom k autu, ísť do Stupavy a odtiaľ zobrať X., s ktorým medzičasom mal ešte aj telefonovať a toho potom zobrať do Malaciek do nemocnice. Svedok X. bol podľa lekárskej správy ošetrovaný o 0:45 hod, pričom v tom čase tam boli aj iní ľudia. Ohľadne bitky v Stupave sa viedlo trestné stíhanie pod spisovou značkou ČVS: ORP-592/1-VYS-MA-2020, kedy na polícii svedok X. uviedol, že do Stupavy pre neho prišiel obžalovaný. Z úradného záznamu mestskej polície Stupava zo dňa 05.06.2020 je zrejme, že v Stupave sa strhla bitka dňa 04.06.2020, pričom stalo sa tak po tom, čo osoby vyšli z herne Kajot okolo 22:45 hod. Ani tieto poznatky však súdu nestačili, aby ich podrobil rozumnej kritike a zaoberal sa obranou obžalovaného. V uznesení Okresného riaditeľstva policajného zboru Malacky zo dňa 28.12.2021 je v skutkovej vete navyše uvedené, že k fyzickému útoku na P. X. došlo dňa 04.06.2020 o 23:00 hod. a ten si následne privolať na pomoc obžalovaného. Je nereálne, aby bol obžalovaný na mieste skutku, keď bolo preukázané, že v danom čase mal poskytovať pomoc svedkovi X., toho navyše odviezť do nemocnice v Malackách a tam s ním ešte počkal na urgentnom prijíme. Svedkyňa L. L. taktiež potvrdila výpoveď obžalovaného, pričom vypovedala pod prísahou a nemala dôvod si vymýšľať. Jej výpoveď však súd nepochopiteľne vyhodnotil ako účelovú v snahe pomôcť obžalovanému. Obžalovaný P. I. má jednoznačné alibi, pričom poškodená V. B. pri svojom výsluchu dokonca nevedela uviesť ani čas kedy sa mal skutok stať. Svedkyňa T. B. vypovedala dňa 03.10.2023 tak, že ona si už ku skutku nič nepamätá. Napriek tomu, že bolo navrhnuté čítanie tejto svedeckej výpovede, súd o jej čítaní nerozhodol, a teda svedkyňa na hlavnom pojednávaní k veci neuviedla nič. Dňa 26.03.2024 vypovedal policajt J. F., ktorý uviedol, že obžalovaných pozná podľa tváre, pričom uviedol, že po ľavici obhajkyne sedí P. I., hoci to bol P. I.. V zápisnici v prípravnom konaní uviedol, že svedok si na P. I. nepamätá, lebo s touto osobou nikdy nič neriešil. Po prečítaní jeho výsluchu z prípravného konania však svedok uviedol, že určite s P. I. niečo riešil, pričom to nemuselo byť v rovine trestného oznámenia. Svedkovi mala o vykopnutí dverí povedať výlučne poškodená, a teda tento svedok podal iba sprostredkovanú výpoveď. Svedok zápisnici z prípravného konania zo dňa 25.05.2021 uviedol, že P. I. v dave nevidel, avšak o tri a pol roka neskôr uviedol, že oboch obžalovaných v dave predsa len videl. Súd prvého stupňa nemal jednoznačne preukázané, že sa stal skutok tak, ako uvedené v rozhodnutí. Podstatou princípu in dubio pro reo je, že ak pretrvávajú po vykonanom dokazovaní dôvodné pochybnosti o existencii relevantných skutkových okolností, ktoré nie je možné odstrániť ani vykonaním ďalšieho dokazovania, orgány činné v trestnom konaní sú povinné rozhodnúť v prospech obvineného. Ústavné neudržateľný je postup súdu, ktorý dôkazný postup starostlivo a úplne logické a presvedčivo neodôvodní, alebo ak sú skutkové zistenia v extrémnom rozpore s vykonanými dôkazmi, v dôsledku čoho je výsledok dokazovania nespravodlivý a vecne neudržateľný. Vo všeobecnosti platí, že účelom dokazovania nemá byť vyvrátenie, či spochybnenie nevinný obžalovaného. Pre jeho odsúdenie musí byť jednoznačne preukázané, že sa skutok stal, že je trestným činom a že ho spáchal obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný. Inak musí byť každý obžalovaný spod obžaloby oslobodený. Vzhľadom na pochybnosti o skutkových zisteniach preto obhajkyňa navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a aby obžalovaného spod obžaloby oslobodil, alternatívne, aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu obžalovaných zaujala stanovisko aj Okresná prokuratúra Malacky, a to písomným podaním zo dňa 09.12.2024. K výsluchu svedka F. prokurátor uviedol, že na hlavnom pojednávaní sa čítala zápisnica z prípravného konania, pričom výsluch svedka bol vykonaný kontradiktórnym spôsobom, takže bol plne použiteľný podľa § 264 Trestného poriadku. Svedok bol po vyše troch rokoch opätovne vypočutý, pričom spočiatku nevedel pre aký konkrétny žalovaný skutok bol predvolaný, preto je logické, keď sa svedok odvolal na svoju výpoveď z prípravného konania, ktorej sa svedok pridržal a doplnil ju o tie skutočnosti, na ktoré si pamätal. Svedok uviedol, že si pamätá oboch obžalovaných, pričom títo mali byť počas nepokojov v inkriminovanú dobu v rómskej osade v Plaveckom Štvrtku. Je irelevantné, že svedok nesprávne označil P. I. za P.. Podstatné je to, že svedok potvrdil, že všetci traja t.j. E., P. a V. I. boli prítomní na mieste počas nepokojov. Poškodená V. B. na mieste bezprostredne po skutku požiadala hliadku Policajného zboru o pomoc uviedla, že páchatelmi boli E., P. a V. I.. Svedok uviedol, že všetkých troch I. predtým poznal zo svojej služobnej činnosti. Pokiaľ ide o výsluch ml. O., tento bol ako svedok vypočutý dva krát, z toho raz po vznesení obvinenia, pričom o termíne výsluchu bol upovedomený v tom čase splnomocnený advokát obvineného JUDr. Šegeda. Skutočnosť, že jeho matka bola prítomná

pri výsluchu tohto svedka nespôsobuje nezákonnosť tohto dôkazu, ani stret záujmov. svedkyňa totiž bola vypočutá pred výsluchom maloletého a navyše nemala ani žiadnu možnosť zasahovať do výsluchu tohto maloletého svedka.

Odvolačný súd po predložení veci nezistil žiadne také vady napadnutého rozsudku, alebo konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a ktoré by odôvodňovali zrušenie rozsudku na neverejnom zasadnutí. Preto súd nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktorom sa zúčastnili prokurátor, obžalovaný P. I., obhajkyňa oboch obžalovaných a boli naň predvolané svedkyne T. B. a J. O..

Podľa § 326 ods. 5 Trestného poriadku odvolací súd doplnil dokazovanie výsluchom svedkýň T. B. a J. O..

Zástupca krajskej prokuratúry v rámci záverečného návrhu žiadal odvolania obžalovaných zamietnuť.

Obhajkyňa obžalovaného P. I. sa v celom rozsahu pridrжала dôvodov odvolania, pričom poukázala na rozpory vo výpovediach poškodenej V. B. a jej sestry T. B. a zároveň opätovne poukázala na to, že obžalovaný má na čas spáchania skutku jednoznačné alibi, a preto navrhla, aby bol obžalovaný spod obžaloby, postupom podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku, oslobodený spod obžaloby.

Obhajkyňa obžalovaného E. I. sa taktiež v celom rozsahu pridrжала dôvodov odvolania a stotožnila sa aj s argumentáciou obhajoby, týkajúcou sa obžalovaného P. I., vo vzťahu ku skutku v bode 1. Ku skutku v bode 2. poukázala na výpoveď poškodenej J. O., ktorá s určitosťou vylúčila, že ju mal napadnúť E. I.. Obhajkyňa navrhla, aby bol obžalovaný E. I. oslobodený spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutky spáchal obžalovaný.

Obžalovaný P. I. sa pridrжал prednesu svojej obhajkyne.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť a včasnosť odvolania podaného oprávnenou osobou, a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných sú dôvodné. Výsledky dokazovania, doplnené dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom, podľa názoru odvolacieho súdu odôvodňovali odlišný záver o vine obžalovaných, ako bol prijatý súdom prvého stupňa.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku, pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak.

Podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 13.04.2022 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky obžalobu na obvinených E. I. a P. I. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona spáchaného formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného (v bode 1) a na obvineného E. I. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 Trestného zákona (v bode 2) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

X) E. I. spolu s P. I. a V. I. dňa 04.06.2020 v čase okolo 23.00 hod v Kolónii v X. V. č. XXX neoprávnene vnikli do priestorov rodinného domu č. XXX takým spôsobom, že E. I. vykopol nohou uzamknuté vstupné vchodové dvere domu v oblasti zámku, následne všetci traja vošli do domu, kde napadli poškodenú V. B., nar. XX. XX.XXXX, pričom obžalovaný P. I. ju palicou udrel do oblasti nohy, obžalovaný E. I. jej dal facku po zátylku, všetci traja obvinení na poškodenú vulgárne kričali a nadávali jej, V. I. ju sotil rukami, pričom jej povedal, že ju vypáli, zapáli a že tam pri nich nebude bývať, počas čoho pribehla do domu sestra poškodenej T. B., nar. XX.XX.XXXX, a páchatelia na jej krik opustili priestory domu a utiekli na neznáme miesto,

X) E. I. dňa 04.06.2020 v presne nezistenom čase medzi 23.00 h až 24.00 h v X. V., v časti A., č. domu XXX napadol poškodenú J. O., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tom čase stála na prahu vchodových dverí otočená chrbtom smerom do dvora tak, že pribehol k nej na schodok a po tom čo na ňu syn F. F. O. zakričal „Mamo, pozor!“ a ona sa vytočila smerom doprava, obžalovaný ju raz udrel železnou tyčou dlhou cca jeden meter, širokou cca 3 cm do stredu vlasatej časti hlavy na temene vpravo, na čo spadla na zem, kde zostala ležať a obžalovaný utiekol na neznáme miesto, čím poškodenej spôsobil tržnú ranu 3-4 cm zasahujúcu do podkožia s aktívnym krvácaním, s dobou liečenia minimálne 10 dní,

Súd prvého stupňa následne vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaných E. I. a P. I., výsluchom svedkov - J. O., V. B., P. X., L. L., P. I., T. B., J. F., V. I., boli prečítané zápisnice o výpovedi svedka Q. A., svedka ml. F. F. O., bola oboznámená zápisnica o obhliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou, lekárske správy poškodenej J. O., snímky obrazovky mobilného telefónu P. I., lekárska správa P. X., uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Malacky, boli oboznámené fotografie domov v osade v Plaveckom Štvrtku, pripojený spis Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/7/2021, úradné záznamy Mestskej polície Stupava, a lustrácie na obžalovaných.

Obaja obžalovaní popreli spáchanie skutku. Obžalovaný E. I. uviedol, že s poškodenou V. B. nemal nikdy žiaden problém a nemal dôvod ju napadnúť. On v Plaveckom Štvrtku ani nebýva, odsťahoval sa odtiaľ keď mal 16 rokov. Nemal žiaden dôvod napadnúť ani poškodenú J. O. a nevie ani prečo na neho podala trestné oznámenie. Obhajoba obžalovaného P. I. spočívala v tom, že ani on sa v danom čase v kolónii nenachádzal, pretože bol s L. L. a A. Fajťákovou v prenajatom byte v Malackách. Následne mu volal P. X., pre ktorého aj išiel do Stupavy autom a následne ho odviezol do Malaciek do nemocnice, pretože Polakovič bol zbitý a potreboval ošetrovanie.

Poškodená V. B. vypovedala, že bola doma, kúpala deti, pričom začula buchot. Vykopli jej dvere a do domu vošiel ako prvý P. I., potom E. I. a nakoniec V. I.. P. I. jej dal palicou po nohe, E. I. jej dal facku a V. I. jej nadával. Ako vychádzali z dverí, stretli sa s jej sestrou T. B.. Koľko mohlo byť hodín, nevedela uviesť.

Svedkyňa T. B. v prípravnom konaní vypovedala, že počula krik svojej sestry, a preto sa pozrela smerom kde býva. Videla tam E. I. ako vykopáva dvere. Hneď nato dobehala k sestre do domu, kde už boli V. I., E. I. a P. I.. V. I. sestru udrel palicou po nohe, alebo zadku. Ostatní dvaja tam stáli a sestre nadávali a kričali na ňu. Ona na nich začala kričať, či sa nehanbia takto prísť do cudzieho domu, navyše keď sú tam deti a začal aj ona kričať o pomoc. Na to všetci traja utiekli. V rámci výpovede zároveň uviedla aj to,

že informáciu o vykopnutí dverí E. I. má od svojej sestry, ktorá jej to povedala. Na hlavnom pojednávaní svedkyňa svoju výpoveď nepotvrdila s odôvodnením, že si na nič nepamätá a neodpovedala ani na postupne položené otázky strán smerujúce k priblíženiu udalosti, ktorá je popísaná v skutku pod bodom 1/.

Na verejnom zasadnutí svedkyňa vypovedala, že si na priebeh skutku nepamätá a nepamätá si ani to, čo hovorila policajtom. V danom období mala problémy so svojou dcérou, ktorá bola vtedy onkologickým pacientom a v tom období toho mala dosť. Pamätala si iba to, že na polícii vypovedala jeden alebo dvakrát. Za účelom odstraňovania rozporov bola so súhlasom procesných strán prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, vykonaná dňa 27.01.2021. Svedkyňa v prípravnom konaní vypovedala, že najprv počula, ako sestra kričí, na čo sa ona pozrela smerom k sestrinmu domu a videla, ako E. I. vykopáva dvere na sestrinom dome. Spolu s ním tam bol aj P. I. a V. I.. Ona nechala svoju dcéru doma a hneď utekala k sestre do domu, kde videla, ako V. I. udrel sestru palicou. Začala na nich kričať, či sa nehanbia a tiež kričala o pomoc, na čo oni traja utiekli z domu. V kolónii nie je osvetlenie, toto je iba na jednotlivých domoch. E. I. pozná z videnia, vie ako vyzerá. Ona má štyroch bratov a osem švagrov, všetci bývajú neďaleko. Oni boli v čase skutku zrejme doma.

Svedok J. F. dňa 05.06.2020 vypovedal, že dňa 04.06.2020 bol ako policajt vyslaný na vykonanie asistencie v kolónii v Plaveckom Štvrtku, nakoľko tam boli nepokoje a bili sa znepriatelené rodiny. Od V. B. sa dozvedel, že jej boli vykopnuté dvere na dome, pričom ich mal vykopnúť E. I. a tento mal neoprávnené vstúpiť do domu poškodenej. V dome poškodenej mali byť aj V. a P. I.. S istotou nevedel povedať, či v dave videl P. a E. I., nakoľko ich tváre dobre nepozná a nie je s nimi v takom kontakte ako so V. I.. Dňa 25.05.2021 svedok uviedol, že na P. si nepamätá, lebo s tým nikdy nič neriešil, ale vie, že v dave bol E. I., pretože s tým už v minulosti riešil viacero prípadov.

Svedok P. X. vypovedal, že dňa 04.06.2020 okolo 23.00 hod. volal P. I., aby pre neho prišiel do Stupavy, pretože bol pred herňou Kajot napadnutý a potreboval lekárske ošetrenie. P. I. pre neho autom prešiel do Stupavy a odviezol ho do nemocnice do Malaciek, kde s ním aj bol po celý čas.

Z ambulantnej správy Nemocnice Malacky vyplýva, že dňa 05.06.2020 o 00:42 hod. bol na chirurgickom urgentne ošetrený P. X., ktorý bol udretý lopatou do hlavy.

Zo skutkovej vety uznesenia OR PZ Malacky ČVS: ORP-592/1-VYS-MA-2020 zo dňa 28.12.2021 vyplýva, že v čase okolo 23:00 hod. dňa 04.06.2020, bol na parkovacej ploche pred herňou Kajot fyzicky napadnutý P. X., ktorý si po útoku privolať na pomoc svojho bratranca P. I., ktorý ho odviezol do nemocnice v Malackách.

Poškodená J. O. v prípravnom konaní vypovedala, že večer so synom upratovali, pričom v osade boli vtedy nepokoje. Okolo 23:00 hod. stála na prahu vchodových dverí do domu a utierala mopom zem, pričom zrazu sa otočila a videla nejakého chlapca so šatkou na ústach, ktorý v rukách držal tyčku, alebo palicu a tou ju udrel po hlave. Malo sa jednať o E. I., ktorého volajú E.. Syn začal od strachu kričať, načo jej pribehla na pomoc svokra P. I., ktorá začala nadávať E. I., čo to urobil a on potom utiekol preč.

Poškodená v rámci svojej výpovede pred odvolacím súdom potvrdila, že dňa 09.01.2026 spísala čestné vyhlásenie v ktorom uvádza, že páchatelom skutku nebol E. I. a to, čo hovorila na súde, nie je pravdou. Nebola si celkom istá, či ju napadol E. I. a nechce, aby bol niekto krivo obvinený. V tomto období mala problémy s kosťami a brala aj dosť silné lieky. Ona síce bola napadnutá, ale s istotou nevie povedať, kto ju udrel. Bolo už neskoro, bola tma a v osade bol veľký rozruch a veľa ľudí.

Svedok F. F. O. vypovedal, že mama stála chrbtom k dverám a k dvoru, keď zrazu zbadal E., ktorý vyskočil na schodík a v ruke držal nerezovú tyč. On zakričal na mamu, lebo sa E. chystal, že ju udrie. Mama sa nestihla otočiť a E. ju švihol palicou po hlave. Ona hneď spadla na zem. On začal kričať, lebo sa zľakol, že mama je mŕtva. Hneď nato prišla jeho babka, ktorá E. nadávala čo to spravil. E. mal na tvári sieťkovú priesvitnú kuklu, ktorú mal stiahnutú na brade.

Svedkyňa P. I. vypovedala, že začula ako vnuk kričí, že mama je zabitá. Vybehla zo svojho domu a zbadala nevestu ako leží na zemi a mala zakrvavenú hlavu. Od jej domu sa vzdaloval E.. Pozná ho, lebo sa kamarátil s jej synmi. Nevie, prečo to urobil.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu bolo zistené poškodenie dverí a zárubne na dome poškodenej V. B..

Z lekárskej správy zo dňa 05.06.2020 bolo zistene, že poškodená O. bola ako účastníčka bitky inzultovaná tyčou po hlave v dôsledku čoho jej bol spôsobené zranenie vlasatej časti hlavy v dĺžke 3-4 cm.

V odpise registra trestov má obžalovaný P. I. tri záznamy a obžalovaný E. I. jeden záznam.

V prejednávanej veci proti sebe stáli dve skupiny dôkazov, na jednej strane výpovede obžalovaných, ktorí svoju neúčasť na stíhaných skutkoch od začiatku a permanentne popierali, pričom do tejto skupiny dôkazov patria aj výpovede svedkov X. a L., ktorí obžalovanému P. I. poskytovali alibi na čas skutku, či listinné dôkazy preukazujúce prítomnosť obžalovaného P. I. v Stupave, resp. v Malackách v čase skutku. Na strane druhej to boli výpovede poškodených, resp. svedkov, ako aj listinné dôkazy, ktoré mali naopak vinu obžalovaných preukazovať.

Je nutné konštatovať, že od začiatku prípravného konania boli, osobitne výpovede poškodených, či svedkov, ktoré mali vinu obžalovaných preukazovať, nejednoznačné, nekonzistentné, opakovane menené, či dotvárané, preto boli posúdené ako nevierohodné. Potvrdením celého zmätočného priebehu objasňovania skutkového stavu bol v neposlednom rade aj argumentačný obrat poškodenej O., ktorá na úplnom konci trestného stíhania poprela všetky svoje predchádzajúce svedecké výpovede.

Odvolačí súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vyhodnotil vykonané dôkazy v rozpore s § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pretože sa riadne nevysporiadal s obhajobnou argumentáciou obžalovaných, túto zároveň nedostatočne vyhodnotil vo svetle iných vykonaných dôkazov a vzniknutý rozpor v skutkových zisteniach, napriek evidentným pochybnostiam, podrobnejšie nevysvetlil, nekriticky prevzal argumentáciu prokuratúry, pričom iba v nepodstatnom detaile pozmenil skutkovú vetu obžaloby, avšak podstatnú okolnosť, teda otázku viny obžalovaných vyhodnotil v rozpore s dôkaznou situáciou.

Ani odvolací súd nemal pochybnosti o tom, že dňa 04.06.2020 prebiehali v kolónii v Plaveckom Štvrtku nepokoje, pri ktorých došlo aj k násilnostiam a nepochybne aj k udalostiam, ktoré sú predmetom obžaloby. Vo vzťahu ku skutku v bode 1 je však nutné konštatovať, že dokazovanie ohľadne vykopnutia dverí na dome poškodenej V. B. sa obmedzilo iba na obhliadku miesta činu spojenú s fotodokumentáciou poškodených dverí a zárubne, avšak bez bližšieho (napríklad aj znaleckého) skúmania priebehu poškodenia dverí. V tejto súvislosti nemožno úplne ignorovať ani obhajobnú argumentáciu, obžalovaných, ktorí spochybňovali nielen to, že by boli na mieste činu, ale zároveň vyjadrili pochybnosti o tom, či vôbec boli dvere poškodené vykopnutím a či k ich poškodeniu nedošlo ešte pred samotným skutkom. Keďže násilný spôsob vniknutia nie je podmienkou základnej skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, trestná zodpovednosť páchatelov by bola objektívne daná aj bez vlámania do obydľia. Pre naplnenie kvalifikovanej skutkovej podstaty podľa § 194 ods. 2 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 138 písm. e) Trestného zákona, bolo povinnosťou súdu prvého stupňa zaoberať sa preukázaním vlámania do obydľia poškodenej, k čomu však dokazovanie od začiatku prípravného konania vôbec nesmerovalo a touto otázkou sa ani súd prvého stupňa nijako nezaoberal.

Odvolačí súd na základe vykonaného dokazovania preto mohol dospieť jedine k tomu záveru, že stíhaný skutok sa stal, avšak nebol s istotou preukázaný spôsob jeho spáchania a ani to, že by sa ho dopustili práve obžalovaní E. a P. I..

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ bolo hlavne listinnými dôkazmi - výmenným listom a lekárskou správou nepochybne preukázané, že poškodená J. O. bola účastníčkou bitky a táto bola inzultovaná tyčou po hlave. Doplnené dokazovanie však spochybnilo obžalobný návrh v tom smere, že by sa tohto skutku dopustil obžalovaný E. I..

Po kladnom zodpovedaní otázok, že sa stali skutky a že vykazujú znaky trestných činov, bolo na mieste pristúpiť k zodpovedaniu otázky, či existuje dostatok presvedčivých dôkazov pre prijatie záveru, že tieto skutky spáchali obžalovaní E. I. a P. I..

Z vykonaných dôkazov možno ustáliť, že obžalovaní popierali spáchanie oboch skutkov, pričom zo skutku v bode 1 mali byť prioritne usvedčovaní výpoveďou poškodenej V. B. a jej sestry T. B.. Vo výpovediach týchto svedkýň sa však objavili zásadné rozpory, ktoré nebolo možné ignorovať, konkrétne tie, že poškodená V. B. vypovedala, že jej po nohe udrel P. I. alias X., avšak svedkyňa T. B. vypovedala, že to bol V. I.. Poškodená V. B. uviedla, že jej sestra - T. B. mala vidieť incident z okna svojho domu a s obžalovaným sa mala míňať až vo dverách keď títo obžalovaní odchádzali, avšak svedkyňa T. B. uviedla, že bola v dome svojej sestry - poškodenej a videla všetko, čo sa tam odohralo. Ani jedna zo svedkýň nevedela uviesť čas spáchania skutku, pričom ale v skutkovej vete obžaloby je ustálený čas okolo 23:00 hod. Tento, relatívne konkrétny časový údaj, však objektívne z ničoho nevyplýva. Výpoveď svedka F. - zasahujúceho policajta, ktorý mal poznamenať o porušovaní domovej slobody práve od poškodenej, možno označiť za sprostredkované svedectvo, ktoré ale v kolízii s ostatnými dôkazmi, nepostačuje na preukázanie viny obžalovaných. Tento svedok navyše v prípravnom konaní vypovedal, že obžalovaných P. a E. I. v dave nevidel, nakoľko ich tváre dobre nepozná. Naopak v neskorších výpovediach už vypovedal odlišne, keď uviedol, že ich tam videl. Túto zmenu možno podľa odvolacieho súdu vysvetliť aj opakovanými zásahmi polície v danej lokalite, kedy svedok už zrejme nerozlišoval presný sled udalostí, a ani to, kedy obžalovaných na mieste videl. Obžalovaný P. I. však mal na čas spáchania skutku jednoznačné alibi, keď mal ísť autom do Stupavy a odtiaľ do Malaciek do nemocnice, keď sprevádzal zraneného svedka X.. Uvedený poznatok, ktorý vyplýva z výpovede obžalovaného P. I., výpovedí svedkov X. a L., z lekárskej správy o ošetrení svedka X., či uznesenia OR PZ Malacky ČVS: ORP-592/1-VYS-MA-2020 zo dňa 28.12.2021 a podporne aj z výpovede svedka A., nebolo možné vyhodnotiť inak, ako v prospech obžalovaných, pretože ak mal na čas spáchania skutku jednoznačné alibi obžalovaný P. I., je pochybné, či sa skutku dopustil aj E. I., a to práve s poukazom na rozporné výpovede poškodenej V. B. a svedkyne T. B., ktoré naopak tvrdili, že na mieste činu boli obaja obžalovaní, čo je však vylúčené.

Obžalovaný E. I. popieral aj spáchanie druhého skutku, pričom usvedčovať ho mala poškodená J. O., jej syn F. F. O. a podporne aj lekárska správa z ošetrenia poškodenej, či výpoveď svedkyne P. I.. Poškodená v rámci doplnenia dokazovania na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom poprela svoje predchádzajúce tvrdenia, teda že ju napadol obžalovaný E. I., pričom vysvetlila, že presne nevie, kto ju napadol a nechce preto nikoho krivo obviňovať. Svedkyňa I. nevidela útok na poškodenú O. a nevidela ani do tváre útočníka. To, že to mal urobiť obžalovaný E. I. jej povedal vnuk F.. Maloletý svedok F. F. O. tak bol jediným priamym svedkom, kto za útočníka označil obžalovaného E. I.. Išlo však o osamotený dôkaz, žiadnymi inými dôkazmi priamo nepotvrdený, a preto nebolo možné založiť vinu obžalovaného E. I. iba na takejto strohej dôkaznej situácii. Zranenie poškodenej pritom obžalovaného priamo neusvedčuje, pretože ide iba o dôkaz preukazujúci následok, ale nie subjekt trestného činu. Navyše odvolací súd poukazuje na to, že maloletý svedok vypovedal, že obžalovaného E. I. pred skutkom nepoznal, poznal ho iba pod prezývkou E. a iba z videnia z osady. Obžalovaný mal mať navyše podľa jeho výpovede na tvári kuklu, ktorú mal mať stiahnutú až na bradu. Takáto dôkazná situácia neumožňovala vysloviť záver o vine obžalovaného E. I. ani vo vzťahu ku skutku pod bodom 2.

Záverom je nutné zhrnúť, že ani po doplnení dokazovania pred odvolacím súdom, nebol ustálený skutkový priebeh v takej jednoznačnej podobe, aby z neho bolo možné vyvodiť presvedčivý záver o vine obžalovaných. Zároveň je ale potrebné dodať, že voči obom obžalovaným smerovali dôvodné podozrenia zo spáchania stíhaných skutkov, avšak prokuratúre sa nepodarilo bez pochybností preukázať, že tieto skutky spáchali skutočne obžalovaní E. I. a P. I.. Uznať vinu možno iba za súčasnej existencie dostatočného množstva presvedčivých a jednoznačných dôkazov. V prejednávanej veci boli viaceré dôkazy vo vzájomnom rozpore, svedecké výpovede, ako aj niektoré listinné dôkazy sa vzájomne rozchádzali a tento rozpor nebolo možné rozumne vyložiť inak, ako v prospech obžalovaných. Vo vzťahu ku skutku 2, je nutné poukázať na zodpovednosť poškodenej O., ktorá poprela svoje predchádzajúce svedecké výpovede, čím v podstate zvrátila dôvodnosť trestného stíhania obžalovaného E. I.. Odhliadnuc od toho, že takáto zásadná zmena postoja poškodenej s odstupom niekoľkých rokov od skutku vyvoláva vážne pochybnosti, jej primárnym dôsledkom je najmä výrazne oslabenie presvedčivosti jej výpovede, na ktorú nebolo možné ďalej nazerať ako na dôkaz spôsobilý usvedčiť obžalovaného E. I. zo spáchania skutku v bode 2/. Založiť vinu obžalovaného za spáchaný zločin iba na výpovedi 13-ročného dieťaťa, ktoré malo v tme rozpoznať osobu útočníka napriek prekrytiu tváre kuklou, je podľa názoru odvolacieho súdu prakticky vylúčené. K prejednávanej trestnej činnosti, ako aj k celej genéze prejednávaného prípadu odvolací súd ešte na záver poznamenáva, že tento bol značne poznačený dlhotrvajúcim konfliktom proti sebe stojacich táborov v rámci osady, špecifickým komunitným koloritom

a prostredím, v ktorom malo k trestnej činnosti prísť. Práve tieto naostatok spomínané okolnosti boli od začiatku trestného stíhania významnou prekážkou pre náležité zistenie skutkového stavu a o to menšia mohla byť aj aspirácia na potvrdenie jednoznačných záverov v neskorších fázach trestného konania. Súhrne teda možno konštatovať, že práve rozpornosť vykonaných dôkazov, ako aj následná dôkazná núdza, boli hlavnými dôvodmi pre zmenu pôvodného rozhodnutia o vine.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie námietky obžalovaných sú dôvodné a preto bolo potrebné, aby odvolací súd zrušil prvostupňový rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a následne s použitím § 322 ods. 3 Trestného poriadku sám vo veci rozhodol. Po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu, sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaných oslobodil spod obžaloby, nakoľko nebolo preukázané, že skutky spáchali obžalovaní.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.